

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 344/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 42/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. mája 2006 doručené podanie J. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., B., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť Proti porušovaniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného

práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 42/05 o žalobe o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, v ktorom je sťažovateľ žalobcom. Na základe výzvy ústavného súdu sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 13. júla 2006 odstránil nedostatok náležitosti týkajúci sa jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Dňa 14. 02. 2005 doručil sťažovateľ na Okresný súd Bratislava II žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej Katastrálnym úradom v B... na LV č. 27 vedenú ako záhrada, parc. č. 2781 o výmere 528 m², a parc. č. 2780 vedená ako zastavané plochy o výmere 20 m², kat. územie V. Spolu s touto žalobou doručil sťažovateľ dňa 14. 02. 2005 na Okresný súd Bratislava II. tiež návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa malo žalovanému A. Š., zakázať nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava II., pod sp. zn. 9 C 42/2005.

Podaním zo dňa 29. 06. 2005, ktoré bolo súdu doručené dňa 06. 07. 2005 na základe výzvy súdu, doplnil sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoje podanie, a to v časti identifikácie nehnuteľnosti a petitu.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 20. 09. 2005 súd návrh sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súd mal za to, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko sťažovateľ údajne ničím neosvedčil, že odporca robí také úkony smerujúce k nakladaniu, s predmetnými nehnuteľnosťami, pre ktoré by bolo potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi. Voči uzneseniu podal sťažovateľ podaním zo dňa 19. 10. 2005 odvolanie.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa J. Š... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 9 C 42/05, porušené bolo.

J. Š... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk (slovom jedenstotisíc korún slovenských), ktoré je povinný vyplatiť Okresný súd Bratislava II., do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava II. je povinný zaplatiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 5.788,- Sk + 19 % DPH, t. j. spolu 6.888,- Sk... na účet právneho zástupcu sťažovateľa... do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo

slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 42/05 o žalobe o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, resp. postupom tohto súdu pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia v označenom konaní.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, IV. ÚS 147/04), resp. aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy alebo čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

1. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a prílohami k nej dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je v časti smerujúcej proti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaná oneskorene. Tento záver vychádza z doterajšieho priebehu namietaného konania pred okresným súdom, ktoré začalo 14. februára 2005 doručením návrhu okresnému súdu.

Podľa sťažovateľa okresný súd vydal uznesenie o zamietnutí návrhu sťažovateľa na predbežné opatrenie až po 7 mesiacoch od podania návrhu, čím spôsobil „evidentné“ prietahy v označenom konaní.

Sťažovateľ po výzve okresného súdu z 15. júna 2005 (doručenej sťažovateľovi 27. júna 2005) na doplnenie podania, svoje podanie doplnil 29. júna 2005 (doplnenie bolo doručené okresnému súdu 6. júla 2005). Okresný súd ďalej vydal 20. septembra 2005

uznesenie č. k. 9 C 42/05-21, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia ako nedôvodný. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľ podal 19. októbra 2005 odvolanie. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 31. januára 2006 potvrdil rozhodnutie okresného súdu, pričom okresný súd toto rozhodnutie doručoval účastníkom konania.

Pri skúmaní tej časti sťažnosti, ktorá sa týka návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ústavný súd vychádzal z toho, že predbežné opatrenie sa v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) spravidla nariadi na návrh. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí pritom spĺňať procesné požiadavky uvedené v § 42 ods. 3 a v § 79 ods. 1 OSP. O návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré má všetky náležitosti, rozhodne súd najneskôr do 30 dní od jeho doručenia.

Ústavný súd uvádza vo vzťahu k okolnostiam daného prípadu (podobne v doterajšej judikatúre napr. tiež v II. ÚS 123/02), že plynutie zákonnej lehoty na nariadenie predbežného opatrenia pre príslušný súd sa nespája s akýmkoľvek návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ale len s takým návrhom, ktorý spĺňa podmienky príslušných ustanovení OSP. Keďže okresný súd vyzval 15. júna 2005 sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu, nemohla mu až do obdobia, kým sťažovateľ neodstránil tieto nedostatky vôbec vzniknúť povinnosť rozhodnúť v lehote do 30 dní. Preto nemohla existovať ani príčinná súvislosť medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru) a plynutím takejto lehoty tak, ako to namieta sťažovateľ.

Ústavný súd konštatoval, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (18. máj 2006) o sťažovateľom návrhu už bolo právoplatne rozhodnuté (krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia 31. januára 2006, čo sťažovateľ vo svojej sťažnosti vôbec neuviedol). Preto ústavný súd sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namietal zbytočné priťahy v konaní o jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, odmietol podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

2. Ústavný súd vo vzťahu k zvyšnej časti sťažnosti pripomína, že z obsahu sťažnosti nevyplýva, že by sťažovateľ podal proti postupu okresného súdu v predmetnom konaní sťažnosť podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preto by bolo možné jeho sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vo veci samej odmietnuť aj ako neprípustnú pre nevyčerpanie tohto prostriedku nápravy, ktorý mal k dispozícii od 1. apríla 2005.

Sťažovateľ, ktorý je zastúpený advokátkou, tiež nijako neodôvodňuje namietané porušenie svojho základného práva postupom okresného súdu vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol vo zvyšnej časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2006